24/12/2020

“Αντέξαμε γιατί έχουμε βαθειά πίστη στον Θεό”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

“Τα εφετινά Χριστούγεννα εορτάζονται υπό την σκιά της λεγομένης πανδημίας του κορωνοιού, η οποία ταλαιπωρεί όχι μόνο την Πατρίδα μας, αλλά και τον κόσμον όλον. Πιστεύομε όμως ότι με την Χάρη του Θεού, γρήγορα θα παρέλθη αυτή η δοκιμασία, την οποία ο Θεός επέτρεψε για τους λόγους που Εκείνος γνωρίζει” αναφέρει ο Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος στην Χριστουγεννιάτικη εγκύκλιό του προς τον λαό και προσθέτει μεταξύ άλλων:

” Ο Μέγας Αθανάσιος, αναφέρει για τέτοιες περιπτώσεις: «Νεφύδριον εστί και θάττον παρελεύσεται». Δηλαδή ένα μικρό σύννεφο είναι και σύντομα θα φύγη. Ως λαός, έχομε περάσει μεγαλύτερες δυσκολίες και βασάνους πολλάς. Και όμως αντέξαμε γιατί έχομε βαθειά πίστη στον Θεό και γνωρίζομε ότι, για μας γεννάται και ανακλίνεται ο Κύριος, για μας ανεβαίνει στο Σταυρό, ανασταίνεται εκ νεκρών και εις ουρανούς αναλαμβάνεται. Αντέξαμε και αντέχομε γιατί μας παρηγορεί και μας ενισχύη η Παναγία μας, η οποία κρατάει στα Πανάχραντα χέρια της τον

Βασιλέα Ουρανού και Γης και μαζί Του αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους. Αντέξαμε και αντέχομε γιατί πρεσβεύουν για μας οι Άγιοί μας, όπως ο Άγιος Απόστολος Ανδρέας και όλοι οι Άγιοι της Εκκλησίας μας”.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟ

Πρός

τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν

Παιδιά μου ἀγαπητά καί περιπόθητα,

Μέσα σέ βαρύ κλῖμα ἐφέτος καί μέ πρωτόγνωρες καταστάσεις καί δυσκολίες, ἑορτάζομε τήν μητρόπολη τῶν Ἑορτῶν, τήν μεγαλύτερη δηλαδή Ἑορτή τῆς ἁγίας μας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἑορτάζομε τήν κένωση, τό ἄδειασμα τοῦ Θεοῦ, τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος στό ἱερό Εὐαγγέλιο του, θεολογικώτατα διατυπώνει τό γεγονός τῆς Θείας ἐνανθρωπήσεως, λέγοντας: «... ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας»(Ἰω. α΄.14). Δηλαδή ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἔλαβε σάρκα ἀνθρώπινη καί ἔγινε ἕνα μέ μᾶς καί μᾶς ἔδωσε τήν δυνατότητα νά δοῦμε τήν δόξα Του, πού ἔχει ὡς Μονογενής Υἱός τοῦ Θεοῦ καί Πατρός, γεμάτος χάρη καί ἀλήθεια.

Αὐτή ἡ δόξα καί ἡ οὐράνια χαρά πού πηγάζουν ἀπό τήν κένωση καί τήν ἄκρα ταπείνωση τοῦ Κυρίου μας, δέν εἶναι ἐγκόσμιες καταστάσεις, ἀλλά ἐσωτερικές ἐμπειρίες καί γιά αὐτό βιώνονται μέσα ἀπό τήν βαθειά προσωπική σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό, ἡ ὁποία ἔχει τίς προεκτάσεις της καί ὡς σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν συνάνθρωπο καί μέ τήν κτίση σύμπασα.

Γι’ αὐτό οἱ θεοφώτιστοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας καί ὅλοι οἱ Ἅγιοι, αὐτή τήν χαρά τήν κάνουν ὕμνο καί ποίημα καί μήνυμα ζωῆς καί μέσα ἀπό τά συγγράμματα τους, τήν ἐν Κυρίῳ θαυμαστή βιοτή καί πολιτεία τους, τήν μαρτυρία καί τό μαρτύριό τους τήν προσφέρουν, ἐν εὐφροσύνῃ, στίς γενεές τῶν ἀνθρώπων διακηρύττοντας πανηγυρικά. «Τά σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται, Χριστός ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου».

Αὐτή τήν ἀλήθεια μεταφέρουν κάθε χρόνο καί οἱ ἁγνές παιδικές ψυχές μέ τόν δικό τους τρόπο, τήν παραμονή τῆς μεγάλης Ἑορτῆς.

«Χριστός γεννᾶται σήμερον ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει

οἱ οὐρανοί ἀγάλλονται χαίρει ἡ κτίσις ὅλη»

Δέν εἶναι χωρίς σημασία ὁ ἐνεστώς χρόνος τόν ὁποῖον χρησιμοποιοῦν τά ἐκκλησιαστικά κείμενα, κάθε φορά πού μᾶς καλοῦν νά ἑορτάσωμε μιά μεγάλη Ἑορτή. Μέ τήν εὐκαιρία τῶν Χριστουγέννων τονίζουν ὅτι, «σήμερον ὁ Χριστός ἐν Βηθλεέμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου». Αὐτό δηλώνει ὅτι, τό Μυστήριο πρέπει νά τό ζήσῃ ὁ καθένας μας συντελούμενο μέσα του, τώρα, αὐτή τήν στιγμή, ἀλλά καί πάντοτε. Ἡ οὐσιαστική κατανόηση τοῦ Μυστηρίου εἶναι ὅτι ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ ἔγινε δική μας θέωση, ἡ Γέννησή Του δική μας ἀναγέννηση καί ἡ πτωχεία Του δικός μας πλουτισμός.

Κρατῆστε, ἀδελφοί μου, στήν καρδιά σας αὐτή τήν θεία ἀγαλλίαση καί μή πτοῆσθε ἀπό τίς πρόσκαιρες δυσκολίες, οἱ ὁποῖες ὅσο μεγάλες καί ἄν εἶναι, δέν εἶναι δυνατόν νά σταθοῦν ἐμπόδιο στήν βιώση αὐτῆς τῆς βαθειᾶς σχέσεως τῆς ψυχῆς μέ τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο.

Τά ἐφετινά Χριστούγεννα ἑορτάζονται ὑπό τήν σκιά τῆς λεγομένης πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, ἡ ὁποία ταλαιπωρεῖ ὄχι μόνο τήν Πατρίδα μας, ἀλλά καί τόν κόσμον ὅλον. Πιστεύομε ὅμως ὅτι μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ, γρήγορα θά παρέλθῃ αὐτή ἡ δοκιμασία, τήν ὁποία ὁ Θεός ἐπέτρεψε γιά τούς λόγους πού Ἐκεῖνος γνωρίζει. Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, ἀναφέρει γιά τέτοιες περιπτώσεις: «Νεφύδριον ἐστί καί θᾶττον παρελεύσεται». Δηλαδή ἕνα μικρό σύννεφο εἶναι καί σύντομα θά φύγῃ. Ὡς λαός, ἔχομε περάσει μεγαλύτερες δυσκολίες καί βασάνους πολλάς. Καί ὅμως ἀντέξαμε γιατί ἔχομε βαθειά πίστη στόν Θεό καί γνωρίζομε ὅτι, γιά μᾶς γεννᾶται καί ἀνακλίνεται ὁ Κύριος, γιά μᾶς ἀνεβαίνει στό Σταυρό, ἀνασταίνεται ἐκ νεκρῶν καί εἰς οὐρανούς ἀναλαμβάνεται. Ἀντέξαμε καί ἀντέχομε γιατί μᾶς παρηγορεῖ καί μᾶς ἐνισχύῃ ἡ Παναγία μας, ἡ ὁποία κρατάει στά Πανάχραντα χέρια της τόν Βασιλέα Οὐρανοῦ καί Γῆς καί μαζί Του ἀγκαλιάζει ὅλους τούς ἀνθρώπους. Ἀντέξαμε καί ἀντέχομε γιατί πρεσβεύουν γιά μᾶς οἱ Ἅγιοί μας, ὅπως ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἀνδρέας καί ὅλοι οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας.

Αὐτά τά Χριστούγεννα μᾶς δίδεται ἡ δυνατότητα, νά ἐμβαθύνωμε περισσότερο στήν ἄκρα συγκατάβαση τοῦ Θεοῦ, νά μετανοήσωμε γιά τήν ἀποστασία μας ἀπ' Αὐτόν καί νά ἀναθεωρήσωμε πολλά ἀπό τά θέματα τῆς ζωῆς μας, ἀξιολογώντας, ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς μας, τά δῶρα τῆς θείας ἀγάπης Του. Δηλαδή τήν ἴδια τήν ζωή, τήν ὑγεία, τήν ἐλευθερία, τήν κοινωνικότητα, πρό πάντων τήν Μυστηριακή

ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκεῖνο πού πρέπει, ἐπίσης, ἰδιαιτέρως νά προσέξωμε εἶναι νά μή χάσωμε τήν μεταξύ μας ἑνότητα, ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν ἀντιμετώπιση ὅλων τῶν δυσμενῶν καταστάσεων.

Κάποιοι, κατά τό διάστημα αὐτό, ἐκμεταλλευόμενοι τήν δύσκολη κατάσταση ἕνεκα τῆς λοιμικῆς νόσου πού βασανίζει τόν κόσμο, πολλά εἶπαν καί λέγουν καί ἔπραξαν καί πράττουν εἰς βάρος τοῦ Νηπιάσαντος Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ Παναγίου Σώματος καί τοῦ Τιμίου Αἵματος Αὐτοῦ καί τῆς ἁγίας Του Ἐκκλησίας. Ὅμως, ἄς μή ἐκπληττόμεθα ἀδελφοί μου, αὐτός εἶναι ὁ κλῆρος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ὁ διωγμός, ἡ συκοφαντία, τό μαρτύριο καί ὁ Σταυρός. Ἀλλά, ἡ Ἐκκλησία πάντοτε ἑορτάζει τήν νίκη ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους. Ὁ λόγος τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου εἶναι σαφής καί ἔχει διαχρονικήν ἰσχύν: «τεθνήκασιν οἱ ζητοῦντες τήν ψυχήν τοῦ παιδίου»(Ματθ. β΄, 20). Εἰς ὅλους αὐτούς ἡ Ἐκκλησία παρέχει τήν συγχώρηση καί τούς καλεῖ εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας καί εἰς μετάνοιαν. Διά τήν σωτηρίαν ὅλων αὐτῶν, θερμῶς καί ἀδιαλείπτως προσευχόμεθα ἐνώπιον τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Σωτῆρος ἡμῶν.

Σήμερα, σ’ αὐτή τήν κοσμοσωτήρια Ἑορτή καί πανήγυρη, θερμές ἀναπέμπονται οἱ προσευχές μας πρός τόν νηπιάσαντα Κύριο, ὥστε νά μᾶς ἐλεήσῃ τούς ἁμαρτωλούς, νά ἐξέλθωμε ἀπό τήν ἐπώδυνη κατάσταση πού μᾶς βασανίζει καί νά ἀπολαύσωμε ὅλα τά ἀγαθά Του, τήν λατρευτική καί πνευματική μας ζωή, τήν ἀγάπη μέ τούς οἰκείους μας καί μέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, τήν κοινωνική μας γενικά ζωή καί δραστηριότητα.

Αὐτή τήν ἡμέρα, τῆς ἄκρας ἀγάπης καί κενώσεως τοῦ Θεοῦ, ἄς ἐπισκεφθοῦμε νοερά καί προσευχητικά τούς ἀδελφούς μας πού ἀσθενοῦν ἀπό τήν λοιμική νόσο τοῦ κορωνοϊοῦ, τούς Ἰατρούς καί τό Νοσηλευτικό προσωπικό τῶν Νοσοκομείων καί τούς οἰκείους τῶν ἀρρώστων καί ἄς παρακαλέσωμε τόν Ἐνανθρωπήσαντα Κύριο, νά θεραπεύσῃ τούς ἀσθενεῖς καί νά ἐνισχύῃ στό ἔργο τους ὅλους τούς ἀδελφούς μας, τούς ἐνασχολουμένους μέ τήν φροντίδα τῶν ἀσθενῶν. Ἀκόμη, νά τόν ἱκετεύσωμε νά ἀναπαύῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔφυγαν ἀπό τόν κόσμον αὐτό ἕνεκα τῆς, ὡς εἴρηται, πανδημίας.

Ἄς θυμηθοῦμε, ἐπίσης ἀδελφοί μου, ἰδιαιτέρως σήμερα, ὅπως πρέπει νά πράττωμε καί κάθε ἡμέρα, τούς ἐμπεριστάτους καί ἐνδεεῖς ἀδελφούς μας καί ἄς ἀφήσωμε τά φιλάνθρωπα καί ἐλεήμονα αἰσθήματα τῆς καρδιᾶς μας, τώρα εἰδικά κάτω ἀπό τίς δύσκολες αὐτές συνθῆκες, νά ἐκφρασθοῦν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν μας τῶν ἐλαχίστων, πρός τόν ἴδιο τόν, γεννηθέντα στό Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, Κύριό μας. Ὅποιος ἐλεεῖ τόν πτωχό, τόν ἴδιο τόν Θεό ἐλεεῖ.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις καί ἐπαναλαμβάνοντας τόν θεσπέσιο καί πανευφρόσυνο ὕμνο:

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε·

Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε·

Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε·

ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ

καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε,

λαοί, ὅτι δεδόξασται»,

Σᾶς ἀσπάζομαι μέ ἀγάπη πατρική καί σᾶς εὐλογῶ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ